

Durmuş Hocaoğlu

Panik Projeleri: IV

Yeniçağ, “Analiz”, 19 Kasım 2007, Pazartesi., s.08
“Analiz” Sıra No: 593; 2007-108; Kasım-09

YENİÇAĞ

Kaldığımız yerden devam ederek, Sayın Özgürel’in panik projesinin kritiğini hitâma erdirmeye çalışalım. Demıştik ki, “Kürt asıllı vatandaşlarımız”ın sadâkat yemîni edebilmeleri için yapılacak husûsî mukavele bütün taşları yerinden oynatarak Türkiye’yi bir etnik ve mezhebî fragmentasyonlar amalgamına dönüştürecekler. Pekâlâ, ne için tasarlanmıştı bütün bunlar; maksat ne idi ve değer mi? Cevap şu ki, böylelikle, onlara, sadâkat yemîni ettiklerine göre – bu sadâkat yeminlerine sadâkat gösterip göstermeyeceklerinin te’minâtı da hiç belli değil - artık “bireysel kültürel haklarının tamâmı”nı eksiksiz bir şekilde korkmadan vermek ‘olası’ olacak ve bu sûretle de, başağrılarımız denecektir.

İyi ama, ne demek ola işbu “bireysel kültürel haklarının tamâmı”? Daha doğrusu; ne demek “bireysel hak” ve ne demek “kültürel hak”? Bu noktada “grup hakları” ile “bireysel haklar” tefriki nasıl yapılacaktır ve tabî ki “kültürel hak” denen şeyin tazammun ve şumûlünü de kim(ler) ve ne şekilde tâyin edecektir? Söz gelimi, sıradan bir Kürt asıllı vatandaşımızın bu durum muvâcehesinde mahkemelerde ve eğitimde Kürtçe’nin “tanınmış dil” olarak kabûl edilmesi talebi hangi kategoriye girer: Ferdî hak mı, kollektif hak mı? Aslında her ikisine de. Ve bundan dolayıdır ki, sâdece ve yalnız ve münhasıran “Kürt asıllı vatandaşlarımız” ile tahdîdi mümkün olmayacak olan bu hakların, ferdî hak seviyesinden grup hakları seviyesine terfî ettirilmesi netîcesinde, kuvvetli ihtimâlle ilk önce “dil” tanınması ile başlayacak ve ardı arkası gelmeden durmadan genişletilecek haklar bütünüyle Türkiye, teknik bir dil ile ifâde edersek, Saygıdeğer Başbakanımızın da buyurduğu veçhiyle – Türkleri de “herhangi bir etni” sayarsak -, “elliden ziyâde etni”den müteşekkîl, tam mânâsıyla bir “çok etnili ve çok milletli” (*multiethnic* ve *multinational*) ülkeye dönüşmüş olacak ve bu da her grubun zamanla “özyönetim” talebini de gündeme taşıyacaktır, ister-istemez; velev ki söz konusu bu “etni”lerin kısmı âzâmı palavradan olsa bile.

Yine de, diyelim ki oldu; maksat hâsıl olur mu?

Hiç de öyle görünmüyor; çünkü örnekleri var, buyrunuz işte İspanya; ne oluyor? Olan şu ki, verilen her hak, bölünmeyi azaltmıyor, daha da arttırıyor. Nitekim, bu mevzûun otoritelerinden kabûl edilen ve hayli yüksek dozda iyimser olan Kymlicka gibi bir kişi bile bu hususta hiç de öyle iyimser bir dille konuşmaya pek cesâret edememektedir; çünkü, meselâ, “*Hem çokuluslu hem de çoketnikli ülkelerde, kültürel gruplar çeşitli olmakla kalmazlar; bu grupların bir “bütün olarak ülke” imgeleri de çeşitlidir.*”[*] Bu da demek oluyor ki, bir “ulus” ve “etni” harmanına dönüşecek olan müstakbel Türkiye’de – ağız alışkanlığıyla “Türkiye” dediğimize bakmayınız; böyle bir çorbada bu toprakların adı neden hâlâ “herhangi etniden biri” olan Türklerin adını

taşımağa devam etsin ki; hem ayıp olur hem de imkânsız – herbir “grup” için “bu ülke” kavramı bir başka anlam taşıyacaktır.

**

Görülmekte olduğu gibi, Proje'nin bundan sonraki safhaları olan, şiddet eylemlerinin derhal son bulması için militanların Türkiye'ye dönmesinin sağlanması ve bu maksatla, terör suçlarını kapsayacak bir “genel af” çıkarılması; genel seçim barajının bu vaziyete göre âyarlanması ve ilââhir hususlar, istense de istenmese de yapılacak olan şeylerdir; ne mümkün ki yapmayasınız, bir kere nasıl olsa sakalı ele verdiniz ve zâten, artık bu ülkede “herhangi etniden biri” olarak öyle fazla bir söz hakkınız olduğunu da sanmayınız; geçmiş ola.

**

Ancak, Proje'de gözardı edilen bir başka husus var ki fevkalhad mühim: Fikri sorulacak olanlar sâdece Kürtler – ve kuyruğa girerlerse “ve diğerleri” - mi olmalı; ya, hâlâ ipin ucu ellerinde olan Türkler? Onların fikri sorulmayacak mı? Ya Türkler, fikirlerine mürâcaat edildiğinde - ki bu mantığa göre, onların da “Türk” olarak re'yine müracaat edilmesi gerekmektedir - **“Asla ve kat'a hayır! Beğenmeyen kendisine başka memleket arasın!”** derse – ki diyebilir ve bence de demelidir - ve böylece ortaya, irâdesi birbiriyle uzlaşmaz zıtlık gösteren iki – en az iki - “halk” çıkarsa nasıl çözülecek bu problem?

Ve dahası: Ya Türkler, hele bir de hiç fikirleri ve re'ylere kaale alınmayacak olursa, bir adım daha atarak, **“Bu iş böyle gitmiyor; bugüne kadar dişlerimizi sıktık, olmadı; en iyisi biz de bir “Türk PKK'sı” kuruverelim, bakalım, el mi yaman beğ mi; bakalım bu topraklarda kimler nefes alıyor, kimlerin nefes borusu ilelebed kapanyor”** derlerse n'olacak?

Dikkat edilmelidir ki, bu ülkede bir tek işâret üzerine dağa çıkacak yüzbinlerce Türk genci var.

Üzerlerine fazla gitmeyiniz.

**

Bence bu proje hepten yanlış ve dahi paniğe de mahâl yok; çünkü, vaziyet cidden çok ciddî, ama henüz hiçbirşeyin sonu değil. Hâlâ ipin ucu Türklerin elinde.

[*] Will Kymlicka., *Çokkültürlü Yurttaşlık, Azınlık Haklarının Liberal Teorisi (Multicultural Citizenship, A Liberal Theory of Minority Rights, 1995).*, Çev.: Abdullah Yılmaz., Ayrıntı Yay., 1998, s. 287

